

Obdavčitev malih d.o.o. z davkom od dobička.

Avtorja sva:

Nataša Zupanič, univ. dipl. oec, davčna svetovalka v ITEO ABECEDA
Mag. Branko Mayr, p.r., senior partner v ITEO ABECEDA

OBRAČUN DAVKA OD DOBIČKA ZA LETO 2000

Leto je spet naokrog in podjetnike ponovno čakajo standardne obveznosti: izdelava zaključnega računa ter na podlagi tega obračun davka od dobička za leto 2000. O tem obračunu smo sicer že večkrat pisali (nazadnje v Podjetniku številka 2/2000), vendar pa kljub temu velja opozoriti na nekatere posebnosti, ki jih je treba upoštevati.

Predložitev obračuna

Davčni zavezanci morajo do 31. marca tega leta za leto 2000 davčnim organom predložiti naslednje:

- ❖ obračun davka od dobička pravnih oseb,
- ❖ bilanco stanja,
- ❖ izkaz uspeha,
- ❖ izkaz uporabe dobička in kritja izgube,
- ❖ potrdila o vplačanem davku od prihodkov, doseženih z udeležbo v dobičku.

Obračunu davka od dobička pravnih oseb pogosto pravimo tudi davčna bilanca, v kateri prikažemo osnovo za obdavčitev oziroma obdavčljiv dobiček. Dejstvo je, da tudi v izkazu uspeha prikažemo dobiček, ki pa ni nujno enak tistemu v davčni bilanci. Pri sestavi obračuna davka od dobička načeloma sicer upoštevamo prihodke in odhodke iz izkaza uspeha, vendar pa moramo pri nekaterih postavkah upoštevati posebnosti, določene v Zakonu o davku od dobička pravnih oseb. Na te posebnosti bi radi opozorili v nadaljevanju.

Primerjava poslovne in davčne bilance uspeha

7. člen Zakona o davku od dobička določa, da je davčna osnova dobiček, ki se ugotovi v davčnem izkazu. Dobiček pa se ugotovi tako, da se od ustvarjenih prihodkov davčnega zavezanca odštejejo odhodki, ki so določeni s tem zakonom. V nadaljevanju želimo prikazati prihodke in odhodke, ki so v davčni bilanci obravnavani drugače kakor v poslovnih.

1. **strošek amortizacije** lahko v davčni bilanci upoštevamo v znesku, ki ga dobimo, če upoštevamo amortizacijske stopnje, določene v 17. členu ZDDPO; naj naštejemo nekaj teh:

- stavbe: 5 %,
- oprema in vozila 33,3 %,
- računalniška oprema 50 %,
- vlaganja v dobro ime: 20 %.

Če smo se na primer pri osebnem avtomobilu odločili, da ga bomo amortizirali po 40 % letni amortizacijski stopnji (ker ga veliko uporabljamo in predvidevamo, da ga bomo iztrošili v 2,5 letih), potem bo davčni odhodek iz naslova te amortizacije manjši kot poslovni odhodek. Pri tem pa bi radi še enkrat poudarili naslednje:

Amortizacijske stopnje, ki so določene z Zakonom o davku od dobička pravnih oseb, niso podlaga za obračunavanje amortizacije v poslovnih knjigah.

Žal pa v vedno več primerih ugotavljamo, da so ravno stopnje, določene v zgoraj omenjenem zakonu, hkrati tudi podlaga za obračunavanje amortizacije v poslovnih knjigah in da se premalokrat upoštevajo dejavniki, ki vplivajo na določitev realne stopnje (tehnično staranje, fizično obrabljanje ipd.).

1. **prihodki in odhodki iz naslova prodaje materiala, blaga in storitev:** pri teh postavkah je v davčnem izkazu potrebno upoštevati transferne cene pri poslih s povezanimi osebami, kar pomeni naslednje:

- prihodki, ki nastanejo pri poslovanju s povezanimi osebami, se v davčnem izkazu upoštevajo najmanj do višine povprečnih cen, ki veljajo za določeno vrsto blaga ali storitev na domačem ali primerljivem tujem trgu; pri tem bi radi opozorili še na to, da ta določba zakona ne prepoveduje transfernih cen med povezanimi osebami, temveč samo določa, da mora biti prodaja med temi osebami obdavčena tako, kot da bi potekala pod normalnimi tržnimi pogoji.

V zvezi s temi prihodki pa bi radi opozorili še na eno stvar: če povezani osebi prodamo po nižji ceni kot velja pri normalnih tržnih pogojih, moramo prihodke v davčnem izkazu povečati, če pa mu prodamo po višji, pa jih po taki ceni prikažemo tudi v davčnem izkazu.

- odhodki, ki nastanejo pri poslovanju s povezanimi osebami, se lahko v davčnem izkazu upoštevajo največ do višine povprečnih cen, ki veljajo na domačem ali primerljivem tujem trgu – velja seveda obratno kot smo opisali pri prihodkih. Prav tako bi radi opozorili, da če nam povezana oseba proda po višjih cenah od tistih pod normalnimi tržnimi pogoji, moramo v davčnem izkazu prikazati nižje odhodke, če pa nam proda po nižjih cenah, odhodkov v davčnem izkazu ne moremo zvišati na normalne cene. V takih primerih lahko pri teh razlikah prihaja do dvojne obdavčitve dela dobička.

V praksi pa se večkrat pojavlja vprašanje, kakšne so sploh transferne cene. To naj bi bile cene, ki veljajo pod normalnimi tržnimi pogoji. Definicija je sicer enostavna, vendar je včasih v praksi to težko določiti. Pri na primer najemninah za poslovne prostore v centru Ljubljane verjetno ne bo problema. Drugače je, če podjetje daje v najem kakšno specialno opremo ali stroje, katerih se zelo malo daje v najem. V takih primerih po našem mnenju lahko postopa na naslednji način: višina najemnine naj bi podjetju - najemodajalcu pokrivala vse stroške, ki jih ima v zvezi s to opremo, to je amortizacija in morebitni drugi stroški.

Pri tem pa moramo povedati še, kdo sploh so povezane osebe:

Za povezane osebe se v skladu z Zakonom o davku od dobička pravnih oseb štejejo lastniki, njihovi ožji družinski člani ali druge osebe, ki so z davčnim zavezancem kapitalsko oziroma poslovno povezane in imajo lahko vpliv na sprejemanje odločitev pravne osebe, in zasebniki, pri katerih sodeluje v kapitalu ista fizična oseba in njeni ožji družinski člani, če imajo status zasebnikov ali večinskih lastnikov kapitala, ali ista pravna oseba kot pri davčnem zavezancu.

Kdo natančno se šteje za zgoraj omenjene osebe, je opisano pri komentarju k 18. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb.

Pri povezanih osebah pa je potrebno opozoriti še na naslednje:

Podjetje med davčne odhodke ne sme šteti formiranih popravkov vrednosti terjatev in odpisanih terjatev do povezanih oseb. Podjetje mora namreč za dvomljive in sporne terjatve v skladu s SRS oblikovati ustrezne popravke vrednosti, če meni, da terjatve ne bodo plačane. V skladu s SRS mora torej tudi za terjatve do povezanih oseb oblikovati popravke vrednosti, vendar pa teh popravkov ne more upoštevati kot davčni odhodek.

Na splošno zakon opredeljuje davčne odhodke takole:

Med odhodke davčnega zavezanca se všttevajo odhodki, obračunani na podlagi predpisov ali računovodskih standardov, razen odhodkov, za katere je s tem zakonom predpisan drugačen način ugotavljanja (11. člen ZDDPO).

Med odhodke davčnega zavezanca se všttevajo samo tisti odhodki, ki so neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti ali posledica opravljanja te dejavnosti, oziroma samo tisti odhodki, ki so neposreden pogoj za ustvarjanje prihodkov (12. člen ZDDPO).

Določba 12. člena glede opredelitve davčnih odhodkov je zelo ohlapna. Res je, da se v vsakem podjetju pojavljajo tako imenovani poslovno potrebni in poslovno nepotrebni odhodki. Natančne opredelitve enih in drugih v tem zakonu ne najdemo. Opredelitev enih in drugih je torej odvisna od davčnega zavezanca samega. Davčni organ pri pregledu poslovanja davčnega zavezanca često drugače presoja naravo teh stroškov - odhodkov, čeprav poslovanja zavezanca ne pozna tako dobro kot zavezanec. Davčni zavezanec mora dokazati njihovo poslovno potrebnost. Zato je smiselno, da je pri njihovem vključevanju v davčno bilanco previden.

V nadaljevanju 13. člen zakona navaja tiste odhodke, ki se v nobenem primeru ne štejejo za davčne odhodke.

Med odhodke po tem zakonu ne štejejo:

- davki, ki jih je plačal lastnik davčnega zavezanca kot fizična oseba,
- denarne kazni,
- zamudne obresti od nepravočasno plačanih davkov in prispevkov,
- odhodki za pokrivanje izgub iz prejšnjih let,
- rezervacije za kritje možnih izgub,
- formirani popravki vrednosti in odpisane terjatve do delavcev, lastnikov ali povezanih oseb.

Mislimo, da so določila tega člena dokaj jasna, ustavili bi se pri naslednjih postavkah:

ODHODKI ZA POKRIVANJE IZGUB IZ PREJŠNJIH LET:

Davčni zavezanec je v prejšnjih letih v poslovni bilanci ugotovil izgubo, v tekočem letu pa se je odločil, da del te izgube pokrije iz rezultata tekočega leta, ki mu to pokrivanje dopušča. Zakon med davčne odhodke ne šteje odhodkov iz naslova pokrivanja poslovne izgube iz preteklih let. Pri tem pa moramo opozoriti, da pokrivanje poslovne izgube ni enako pokrivanju davčne izgube. Davčni zavezanec davčno izgubo lahko pokrije (v petih letih od njenega nastanka) v breme davčne osnove, ki jo je ugotovil v davčnem izkazu (za pokrivanje davčne izgube je predvidena posebna rubrika v davčnem obrazcu).

**POKRIVANJA DAVČNE IZGUBE NE
SMEMO ENAČITI S POKRIVANJEM
POSLOVNE IZGUBE!!!**

To določilo ponovno kaže na to, da poslovna bilanca ni enaka davčni. Davčna izguba se lahko pokrije v prihodnjih petih letih v breme pozitivne davčne osnove v teh letih. Poslovna izguba pa se lahko pokrije v breme prostih sestavin kapitala (razen osnovnega kapitala) ali v breme tekočega dobička. Pokrivanje davčne izgube izvrši podjetje po svoji odločitvi, za pokrivanje poslovne izgube pa se mora odločiti skupščina podjetja – torej njegovi lastniki s posebnim sklepom.

REZERVACIJE ZA KRITJE MOŽNIH IZGUB:

Slovenski računovodski standard dopušča tudi oblikovanje dolgoročnih rezervacij za pričakovane izgube v prihodnjih letih. Tukaj seveda govorimo o pričakovani poslovni izgubi. Ker pa seveda ni nujno, da bo pri tem nastala tudi davčna izguba, ZDDPO odhodkov iz naslova oblikovanja teh rezervacij ne priznava kot davčni odhodek.

**Stroški materiala in odhodki iz prodaje zalog izdelkov ter
trgovskega blaga se priznavajo kot odhodek v obračunanem znesku,
v skladu s sprejeto metodo obračunavanja oziroma prodaje zalog.
Če davčni zavezanec spremeni metodo obračunavanja oziroma
prodaje zalog, mora v davčnem izkazu pojasniti razloge za
spremembo in prikazati vrednostni učinek spremembe (14. člen
ZDDPO).**

Različne metode vrednotenja zalog določajo Slovenski računovodski standardi, davčni zavezanec pa izbere tisto, ki najbolj ustreza njegovemu ciklusu oziroma vrsti njegove

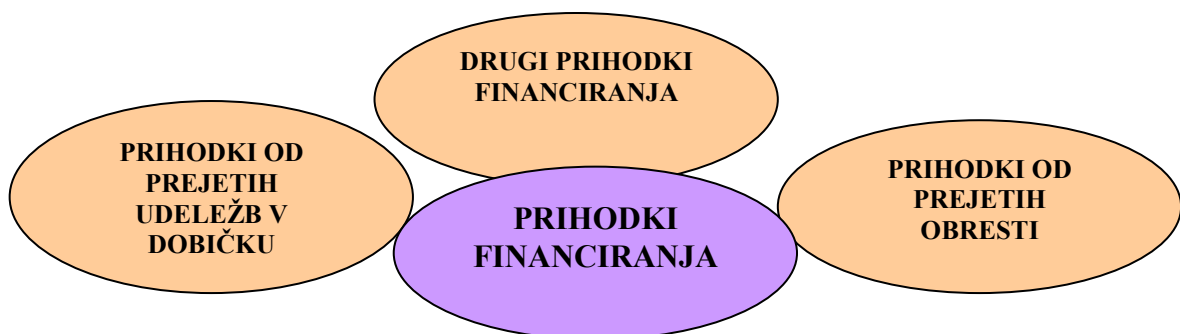
dejavnosti. Izbrana metoda vrednotenja naj bi se dosledno uporabljala iz leta v leto. V kolikor podjetje spremeni metodo vrednotenja, jo mora ustrezno pojasniti.

2. **stroški oblikovanja dolgoročnih rezervacij in stroški reprezentance, upravnega in nadzornega odbora** se v davčni bilanci upoštevajo le v višini 70 % od dejansko nastalih; oblikovane dolgoročne rezervacije je treba ustrezno pojasniti (za katere namene so bile oblikovane, listinske podlage, ki so služile za oblikovanje, predvidena poraba v prihodnjih letih).

Pri oblikovanju stroškov dolgoročnih rezervacij bi radi opozorili na naslednje:

Davčni zavezanci najpogosteje oblikujejo dolgoročne rezervacije za investicijsko vzdrževanje osnovnih sredstev. Paziti je treba, da oblikovanih rezervacij ne uporabimo za investicijska vlaganja (nabava novih osnovnih sredstev, vzdrževanja starih osnovnih sredstev s katerimi se povečujejo bodoče koristi vzdrževanega osnovnega sredstva ali se s tem vzdrževanjem omogoča podaljšanje dobe uporabnosti vzdrževanega osnovnega sredstva). Zato je potrebno biti pri oblikovanju tovrstnih rezervacij še posebej previden in je potrebno natančno opredeliti, kakšna dela se bodo izvajala.

3. **zneski izplačil za humanitarne, znanstvene, vzgojno izobraževalne in podobne namene** se lahko v davčni bilanci upoštevajo le do višine 0,3 % ustvarjenih prihodkov, pri tem pa je pomembno tudi to, da so izplačila nakazana osebam, ki so v skladu s posebnimi predpisi organizirana za opravljanje zgoraj naštetih dejavnosti. Izplačila osebam, ki poleg profitne opravljajo še zgoraj naštete dejavnosti, se ne morejo upoštevati kot davčni odhodek, oziroma bi zavezanec moral z listinami dokazovati, da je oseba – prejemnik tega izplačila ta prejemek res porabila za opravljanje omenjenih dejavnosti.
4. **prihodki financiranja**: v skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi se prihodki financiranja delijo na:

PRIHODKI OD PREJETIH UDELEŽB V DOBIČKU se največkrat pojavljajo kot prejete dividende iz naslova lastništva nad določenim številom delnic druge pravne osebe. Prejeta udeležbo moramo upoštevati v okviru prihodkov (za kar je v obrazcu obračuna namenjena posebna rubrika), akontacijo davka, ki nam jo je ob izplačilu odtegnil izplačevalec dividende in jo nakazal davčnim organom, pa upoštevamo kot plačano akontacijo med letom.

Drugače je z udeležbo na dobičku pri povezanih osebah (oseb v katerih imamo večinski delež). Pripada nam ustrezni del ugotovljenega dobička odvisne družbe. V našem

računovodstvu že v istem letu, ko odvisna družba ugotovi dobiček, le-tega pripišemo naložbi in povečamo prihodke financiranja, ne glede na to, ali bo ta udeležba kdaj plačana ali ne¹.

Vendar pa je tukaj še ena posebnost, ki se pojavi v praksi:

Davčni zavezanci morajo pri obračunavanju in plačevanju davka od dobička upoštevati tudi odredbo o obrazcu za obračun davka od dobička pravnih oseb (Uradni list RS št. 5/97). Ta odredba pa ne upošteva časovne neuskkljenosti med pripisovanjem pripadajočega dobička odvisne družbe in njegovim dejanskim izplačilom. Predpostavlja, da je pripis udeležbe v dobičku k naložbi in dejansko izplačilo dobička opravljeno v istem letu. To pa se ne dogaja. Ta razlika v časovnem obravnavanju pripisa in izplačila dobička se v davčnem obračunu kaže tako:

- v letu, v katerem opravi matično podjetje pripis ustrezne udeležbe v dobičku k naložbi in evidentira na drugi strani ustrezne prihodke od financiranja, bo v obrazcu obračuna davka od dobička izkazalo le zmanjšanje prihodkov (zaporedna številka 2), ne bo pa izkazalo povečanja prihodkov iz tega naslova (zaporedna številka 7), ker jih v resnici še ni prejelo;
- v letu, ko bo matično podjetje dobilo udeležbo v dobičku tudi dejansko nakazano, pa sta možni dve varianti:
  - če je odvisno podjetje pri izplačilu udeležbe obračunalo in plačalo posebno akontacijo davka od dobička (ker je izkazalo davčno izgubo v tistem letu, katerega dobiček sedaj deli), bo matično podjetje v svojem davčnem izkazu izkazalo le povečanje davčne osnove za prihodke, dosežene z udeležbo pri dobičku (zaporedna številka 7 v obrazcu), ne bo pa izkazalo zmanjšanja prihodkov iz tega naslova, ker teh prihodkov v tem poslovnem letu nima izkazanih med prihodki financiranja (v poslovnih knjigah in v poslovni bilanci), ampak jih je izkazalo že v prejšnjih letih;
  - če odvisno podjetje ni obračunalo in plačalo posebne akontacije davka od dobička, ker je plačalo ustrezen davek od dobička po stopnji 25 %, matično podjetje v letu, ko bo prejelo udeležbo v dobičku, zneska prejetega deleža v svojem davčnem izkazu sploh ne bo upoštevalo, ker je bil davek od dobička že plačan v odvisnem podjetju, zato ga matično podjetje ni dolžno še enkrat plačati.

Kako pa je s prodajo tovrstnih naložb? Lahko se namreč zgodi, da smo kljub doslednemu upoštevanju kapitalske metode vrednotenja (in torej doslednemu usklajevanju zneska naložbe z ustreznim zneskom kapitala) pri prodaji tovrstne naložbe ustvarili izgubo, ki v naši bilanci predstavlja odhodek. Ali je ta odhodek tudi davčno priznan? Menimo, da je, saj ga Zakon o davku od dobička pravnih oseb posebej ne izključuje.

PRIHODKI OD PREJETIH OBRESTI se v davčnem izkazu upoštevajo v obračunanih zneskih, ki izhajajo iz obračunov obresti za dana posojila, velja pa posebnost, če smo posojilo dali povezani osebi (katere so te, smo opisali že zgoraj) pod ugodnejšimi pogoji kot veljajo na trgu:

¹ V skladu s Slovenskim
naših naložb v druga po

ČE DAVČNI ZAVEZANEC ODOBRI SVOJIM ZAPOSLENIM,
LASTNIKOM ALI DRUGIM POVEZANIM OSEBAM
BREZOBRESTNO POSOJILLO ALI POSOJILLO Z OBRESTNO MERO,
KI JE NIŽJA OD SKUPNE POVPREČNE PONDERIRANE
MEDBANČNE LETNE OBRESTNE MERE, KI VELJA NA DAN
ODOBRITVE POSOJILA, MORA UGOTOVITI RAZLIKO MED
DOGOVORJENO IN TRŽNO DOLOČENO OBRESTNO MERO TER
NATO ZA UGOTOVLJENO RAZLIKO POVEČATI SVOJO
DAVČNO OSNOVO.

Med DRUGIMI PRIHODKI FINANCIRANJA so prikazane zlasti prikazane pozitivne tečajne razlike ter revalorizacijski presežek. Ti prihodki se v davčnem izkazu upoštevajo v obračunanih zneskih.

5. odhodki financiranja se delijo na:

Pri ODHODKIH ZA OBRESTI bi radi opozorili na posebnost, ki je podobna tisti pri prihodkih iz naslova obresti od danih posojil: če je davčni zavezanec od svojih povezanih oseb prejel posojilo po višji obrestni meri od skupne povprečne ponderirane medbančne letne obrestne mere², ki je veljala na dan odobritve posojila, lahko med odhodki za obresti v davčnem izkazu upošteva samo znesek obresti, izračunan po tej obrestni meri.³

DRUGI ODHODKI FINANCIRANJA so v davčnem izkazu priznani v zneskih, ki so prikazani v poslovni bilanci in izhajajo iz ustreznih knjigovodskih listin. Pri tem bi radi opozorili predvsem na oblikovane popravke vrednosti dolgoročnih in kratkoročnih finančnih naložb. Vsako oblikovanje popravkov moramo namreč ustrezno utemeljiti in podpreti s pisnimi dokazi (podjetje, v katerem imamo naložbo, je v stečajnem postopku, tržna kotacija delnic je precej nižja od knjigovodske vrednosti in podobno). Oblikovanje popravkov namreč ne sme biti predmet manipulacije z dobičkom.

² podatke o skupni povprečni ponderirani medbančni letni obrestni meri dnevno objavlja Banka Slovenije.

³ Davčni zavezanec, ki je prejel tako posojilo, v davčnem izkazu ne sme upoštevati vseh odhodkov za obresti, nasprotno pa davčni zavezanec, ki je to posojilo dal, nima pravice znižati prihodkov od obresti za ta isti znesek – v tem primeru se pojavlja dvojna obdavčitev tega zneska

Davčne olajšave

O njih smo sicer tudi že pisali v lanski številki Podjetnika, vendar bi še vseeno radi enkrat opozorili nanje:

1. 40 % INVESTIRANEGA ZNESKA V OSNOVNA SREDSTVA

Olajšava se nanaša na investirani znesek v neopredmetena dolgoročna sredstva in opredmetena osnovna sredstva. pri tem ni pomembno, kako smo osnovna sredstva plačali (s posojilom, z gotovino,...), pomembno je, kdaj smo sredstvo evidentirali v svojih poslovnih knjigah. Evidentirali smo ga z datumom dejanske dobave (to velja pri opremi), pri nepremičninah pa ga evidentiramo v poslovne knjige z dnem podpisa kupoprodajne pogodbe. Pri tem ni pomembno, ali imamo sredstvo na dan bilance stanja evidentirano med investicijami v teku ali že med aktiviranimi investicijami.

Olajšava se nanaša tudi na sredstva, pridobljena na podlagi finančnega najema. Olajšava pa ne velja za nakup osebnih avtomobilov.

Pri uveljavljanju te olajšave pa veljata dva pogoja:

- a) sredstva, za katerega smo uveljavljali olajšavo, ne smemo odtujiti prej kot v treh letih; v kolikor ga, moramo v letu odtujitve za znesek uveljavljene olajšave povečati davčno osnovo, in sicer v izvirnem in ne revaloriziranem znesku.
- b) če smo v tem letu, ko smo uveljavljali olajšave, dosegli dobiček, tega dobička ne smemo deliti pred potekom petih let po tem letu. Če pa ga delimo prej, moramo za znesek izkoriščene olajšave prav tako povečati davčno osnovo, in sicer v letu, ko dobiček delimo.

Podjetja včasih investirajo tudi v osnovna sredstva, ki neposredno niso povezana z opravljanjem dejavnosti (na primer nakup stanovanja). Postavlja se vprašanje, ali v teh primerih podjetje lahko uveljavlja 40% olajšavo. Odgovor na to vprašanje bomo našli v SRS 1, ki določa, kaj so opredmetena osnovna sredstva (te definicije namreč Zakon o davku od dobička pravnih oseb ne vsebuje). Po SRS 1.21 so osnovna sredstva predmeti, ki:

- jih ima podjetje, da z njimi lahko opravlja svojo dejavnost,
- jih podjetje pridobi ali izdelava z namenom, da jih bo uporabilo samo,
- niso namenjeni prodaji v okviru rednega delovanja,
- jih ima podjetje v lasti ali v finančnem najemu.

Če predmet izpolnjuje vsaj dva od gornjih pogojev, potem se po SRS šteje za osnovno sredstvo in se za njegovo nabavo lahko uveljavlja 40% olajšava.

2. INVESTICIJSKA REZERVA

Davčni zavezane lahko oblikuje investicijsko rezervo za prihodnja vlaganja v neopredmetena in opredmetena osnovna sredstva ter dolgoročne finančne naložbe, in sicer v višini 10 % ugotovljene davčne osnove II. Olajšava se prizna za dobo štirih let, v teh letih bomo morali

uresničiti nameravane nabave. V kolikor nameravanih nakupov nismo uresničili moramo ob koncu četrtega leta za neizkoriščeni znesek te olajšave povečati davčno osnovo.

Ta olajšava se v poslovnih knjigah ne prikazuje, kljub temu pa je dobro, da si vzpostavimo posebno evidenco o oblikovanih investicijskih rezervah ter o njihovem koriščenju.

Pri tem pa velja opozoriti še na eno posebnost: investicijska rezerva se lahko oblikuje tudi za bodoča vlaganja v dolgoročne finančne naložbe (deleže v drugih podjetjih, delnice, obveznice in podobno).

3. OLAJŠAVA ZA NOVO ZAPOSLENE DELAVCE IN INVALIDE

Zavezanec, ki v poslovnem letu zaposli pripravnike oziroma delavce, ki prvič sklepajo delovno razmerje, oziroma delavce, ki so bili pred to zaposlitvijo najmanj 6 mesecev prijavljeni na zavodu za zaposlovanje, lahko zniža osnovo za 30 % izplačanih plač tem delavcem. Osnovo lahko zniža za največ 12 mesecev njihove zaposlitve, pogoj pa je tudi, da te delavce zaposli za nedoločen čas.

Zavezancu, ki zaposluje invalide, se davčna osnova lahko zniža za 50 % plač, izplačanih invalidom, v kolikor pa zavezanec zaposluje invalide s 100 % telesno okvaro in gluhoneme osebe, se davčna osnova lahko zniža za 70 % izplačanih plač tem osebam.

**POMEMBNO PRI OLAJŠAVAH:
Skupni znesek ugotovljenih olajšav ne sme presegati
davčne osnove II – uveljavljanje olajšav ne sme privedi
v davčno izgubo.**

Olajšave lahko torej uveljavljamo največ v takem znesku, da je osnova za plačilo davka enaka nič.

Ugotovljena davčna osnova se pomnoži s predpisano 25 % davčno stopnjo. Rezultat je davek od dobička. Izračunana davčna obveznost se primerja z vplačanimi akontacijami davka od dobička. Razlika se plača ali terja nazaj.